

CRB-INDEX (\$)

	02-03-09	30-03-09	MUTATIE
CRB-index*	341,76	361,32	5,7%
Aluminium (\$/ton)	1310,25	1390,50	6,1%
Goud (\$/tr.oz.)	937,25	928,00	-1,0%
Koffie (\$-cts/lb)	103,55	113,00	9,1%
Koper (\$cts/pond)	150,75	176,10	16,8%
Nikkel (\$/ton)	9602,50	9452,50	-1,6%
Olie (\$/vat)	42,21	47,99	13,7%
Suiker (\$cts/lb)	13,67	13,37	-2,2%
Tarwe (\$cts/bushel)	494,75	512,50	3,6%
Zilver (\$/tr.oz.)	12,94	13,08	1,1%

*CRB-index: grondstoffenfuturesindex van het Commodity Research Bureau

kent dat een goedkopere dollar in principe goed nieuws is voor goud omdat het metaal dan goedkoper wordt voor buitenlandse investeerders. Omgekeerd zou een duurdere dollar moeten drukken op de goudprijs. Toch is deze relatie niet altijd zo eenduidig. Tijdens de laatste maanden van 2008 en de eerste maanden van dit jaar herstelde de dollar fors tegenover andere valuta en bereikte ook de goudprijs opnieuw de grens van 1.000 dollar. Goud beschermt historisch gezien ook tegen inflatie, maar net als bij de relatie tussen de dollar en goud is dit geen wetmatigheid, zeker niet op korte termijn.

VERSCHILLENDE RISICO'S

Net als van alle andere activa (vastgoed, aandelen) kan ook de waarde van goud dalen. De media zijn hiervoor een goede graadmeter. Wanneer goud op de voorpagina's van populaire kranten staat, is een prijscorrectie meestal nabij. Dit is het afgelopen jaar twee keer gebeurd toen de prijs van een troy ounce de 1.000 dollar overschreed en er telkens een terugval volgde.

De fysieke vraag naar goud wordt nog steeds gedomineerd door de juwelenindustrie. Als gevolg van de hoge goudprijs en

de economische crisis is de vraag naar juwelen sterk afgenomen. Toch was er geen noemenswaardige daling van de goudprijs omdat de lagere juwelenconsumptie meer dan gecompenseerd wordt door een hogere investeringsvraag.

Andere belangrijke spelers in de goudmarkt zijn de centrale banken. Tot voor 1999 konden verkopen van grote hoeveelheden goud door centrale banken de markt ontregelen. Zo slaagde de toenmalige minister van Financiën en huidige premier Gordon Brown erin om 395 ton of meer dan de helft van de Britse goudvoorraad tegen een absolute bodemprijs te verkopen. Nu bestaat er een overeenkomst tussen de grootste centrale banken om jaarlijks samen niet meer dan 500 ton te verkopen. De afgelopen jaren werd die grens niet meer gehaald. Zo bleef de verkoop vorig jaar steken op amper 180 ton.

Het belangrijkste risico voor de goudprijs ligt echter in de aard van de prijsvorming. De 'papieren' goudmarkt of de handel in termijncontracten op goud is vele malen groter dan de fysieke markt. Dit maakt dat de goudprijs relatief eenvoudig te manipuleren is door partijen die er belang bij hebben. Er zijn al boeken volgeschreven met scenario's die de manipulatie van de goudprijs beschrijven. Onzin of niet, feit is dat wie aan de touwtjes trekt bij de centrale banken geen belang heeft bij een hogere goudprijs of een hervorming van het monetaire systeem.

UITSTEKENDE VOEDINGSBODEM

Het is niet toevallig dat juist nu tijdens de economische crisis de positie van de dollar als reservemunt steeds meer ter discussie wordt gesteld. Deze discussie zal bovendien

GOLD (\$)

steeds luider klinken naarmate de economische crisis steeds zwaarder om zich heen grijpt.

De centrale banken, met voorop de Amerikaanse Federal Reserve, spelen momenteel paniekvoetbal. Wat met een mooi woord 'quantitative easing' wordt genoemd, komt er gewoon op neer dat er massaal geld wordt bijgedrukt om nieuwe uitgaven te financieren en de slechte kredieten te elimineren. De Fed stelt geld ter beschikking van de schatkist door de uitgifte van overheidsobligaties die zij vervolgens zelf weer opkoopt.

Weinigen beseffen dat het hier gaat om een experiment dat op deze schaal nooit eerder gezien is en waarvan bijgevolg niemand weet wat op termijn de gevolgen zullen zijn. Andere centrale banken moeten noodgedwongen volgen omdat anders hun concurrentiepositie wordt aangetast. Centrale banken gaan dus met elkaar de concurrentie aan, wat leidt tot competitieve devaluaties. Zie in dit kader bijvoorbeeld ook de recente valuta-interventies van de Zwitserse centrale bank.

De huidige situatie is op termijn een uitstekende voedingsbodem voor goud, dat in tegenstelling tot papieren geld niet kan worden bijgedrukt en dus eigenlijk als de ultieme beschermer van de koopkracht kan worden beschouwd. Waarmee we opnieuw zijn aanbeland bij het begin: goud is allesbehalve een barbaars relikwie. Ironisch genoeg zullen juist de 'oplossingen' van Keynes daarvoor het bewijs leveren. Het gele metaal verdient respect omwille van de monetaire geschiedenis en met de dag worden de kansen groter dat goud opnieuw zijn plaats zal opeisen in het internationaal monetair systeem. ■